ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.' ΑΡ. 515

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
6
ΜΑΪΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ.28 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 7 Λ.16
ΣΕΡΑΦΕΙΜ. ΟΣΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 22.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 13.3, ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ, ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΣΘ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ- ΙΟΝΙΟΝ ΣΧΕΔΟΝ ΓΑΛΗΝΙΑΙΑ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 762,0

ΤΑ ΔΥΟ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Φῆμαι περὶ κρίσεως ἐκυκλοφόρησαν χθὲς καὶ προχθὲς, καὶ συγκεκριμένως ἐλέγετο ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἶναι δυσηρεστημένος ἐκ τῆς παρελκύσεως τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοῦ νομαρχιακοῦ ζητήματος. Αἱ φῆμαι φυσικὰ διεψεύσθησαν καὶ, ἂν κυκλοφορήσουν ἐκ νέου τοιαῦται, θὰ διαψευσθοῦν καὶ πάλιν. Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι ὀπισθεν τῶν διαψεύσεων θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε ἡ ἀλήθεια ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις, παρὰ τὴν πάρο δονόλκλήρου πενταμήνου, ἀφ' ὅτου συνεκροτήθη, δὲν κατώρθωσε νὰ ἐκπληρώσῃ ἕνα τῶν κυριωτέρων σκοπῶν διὰ τοὺς ὁποίους συνέστη: Καὶ, ὅτι παρὰ τὰ ψηφίσματα τῆς Βουλῆς καὶ παρὰ τὰ συμβούλια τῶν στρατηγῶν, ὅλοι οἱ διὰ πολιτικοὺς λόγους ἀποταχθέντες κατὰ τὸ παρελθὸν ἀξιωματικοὶ μένουν ἐκτὸς τοῦ στρατεύματος καὶ δὲν ἐπανῆλθον οὐδ' ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους τὸ συμβούλιον ἐπαναφορᾶς ἀνέγραψεν εἰς τὸν πίνακα Α'. Φυσικὸν εἶνε ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐπιλύσεως τόσον φλέγοντος ζητήματος νὰ ἐκνευρίζῃ τὸν κ. Τσαλδάρην καὶ φυσικὸν εἶναι νὰ ἐκνευρίζῃ τὴν Κοινὴν Γνώμην, ἡ ὁποία ματαίως ἀνέμενεν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ἀναστύνδεσιν τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν νομαρχῶν ἐξ ἄλλου θὰ ἠδυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρετηρήσαμεν καὶ ἄλλοτε: Ὅτι δῆλα δὴ συμφέρει μᾶλλον εἰς τοὺς νομοὺς νὰ ἔχουν μετρίους ἀλλὰ παγίους νομάρχας, παρὰ νὰ ἔχουν νομάρχας ὑπὸ διαμετακόμισιν. Καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ συμμετοχὴ ὅλων τῶν κομμάτων εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει ἡ Ἑλλὰς νὰ διαιρεθῇ εἰς ζώνας κομματικῆς ἐπιροῆς, ἀλλὰ ὅτι πρέπει νὰ διορισθοῦν νομάρχαι πρόσωπα ἀφανάτιστα, δυνάμενα ν' ἀντιπροσωπεύσουν κυβέρνησιν ἐθνικῆς συμφιλιώσεως καὶ κυβέρνησιν ἐθνικῆς συνεργασίας.

Οἱ πέντε ἀρχηγοὶ οἱ συμπράττοντες ἐν τῇ κυβερνήσει εἶναι, φυσικά, ἄνδρες πατριῶται καὶ ἄνδρες νοήμονες. Ἀλλ' οὔτε ὁ πατριωτισμός των, οὔτε ἡ νοημοσύνη των συνέβαλεν εἰς τὸ ν' ἀπαλλαγοῦν τῆς προκαταλήψεως ὅτι ἔχουν νὰ ὠφεληθοῦν ἢ νὰ ζημιωθοῦν κομματικῶς ἐκ τοῦ μεγαλυτέρου ἢ μικροτέρου ἀριθμοῦ κομματικῶν νομαρχῶν τοὺς ὁποίους θὰ ἐπιτύχουν ὑπὲρ ἑαυτῶν κατὰ τοὺς ἐπικειμένους διορισμούς. Ἄλλως δὲν θὰ ἐκοινολογεῖτο ἡ ὀλίγον τι ἀπρεπὴς παρατήρησις: ὑπουργοῦ καὶ πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ, κρίνοντος τὸν κατάλογον νομαρχῶν τὸν ὁποῖον ὑπέβαλεν ὁ κ. Τσαλδάρης εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον: «Ἐκράτησε γιὰ τὸν ἑαυτό του τοὺς κάμπους κι' ἔδωκε σ' ἐμᾶς τὰ κατσάβραχα». Ὡσὰν οἱ κομματικοὶ νομάρχαι νὰ ἐπρόκειτο νὰ εἰσπράξουν ὑπὲρ τοῦ κόμματος εἰς ὁ ἀνήκουν περισσότερα ἢ ὀλιγώτερα ἐκ τῶν νομῶν τοὺς ὁποίους θὰ προσκληθοῦν νὰ διοικήσουν!

Τὸ συμπέρασμα ὅλων τούτων εἶναι ἓν καὶ ἀδυσώπητον: Ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ προχωρεῖ—ἀλλὰ πολὺ βραδέως εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου της. Καὶ ἀκόμη ὅτι παρὰ τὸν ἀναμφισβήτητον πατριωτισμὸν καὶ τὴν νοημοσύνην των οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ λησμονοῦν ἐνίοτε τὴν ἀνάγκην ὅπως προωθήσουν πρὸς τὴν λύσιν των προβλήματα, τῶν ὁποίων ἡ πολύμηνος ἐκκρεμότης γεννᾷ κινδύνους διὰ τὴν Κυβέρνησιν, διὰ τὸν κοινοβουλευτισμὸν καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Μεταξὺ δὲ τῶν προβλημάτων τούτων τὸ στρατιωτικὸν εἶναι, φυσικά, τὸ σπουδαιότερον, ἐφ' ὅσον πᾶς ὀρθοφρονῶν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀντιληφθῇ ὅτι μόνον διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ δικαίου εἰς τοὺς ἀδικηθέντας καὶ τῆς καταλύσεως τῆς διαιρέσεως τῶν Ἑλλήνων εἰς νικητὰς καὶ ἡττημένους θὰ δυνηθῶμεν νὰ συνέλθωμεν ἐκ τοῦ κλονισμοῦ τὸν ὁποῖον ὑπέστημεν. Ὁ στρατὸς μας δὲ διὰ ν' ἀποβῇ ἐθνικὸς κατὰ τὴν πλήρη ἔννοιαν, πρέπει νὰ παύσῃ ὢν ἀποκλειστικῶς βενιζελικὸς καὶ ν' ἀρχίσῃ νὰ συγκεντρώνῃ ὅλους τοὺς ἱκανοὺς καὶ ὅλους τοὺς τιμίους ἀξιωματικούς, εἰς οἱανδήποτε παράταξιν καὶ ἂν εὑρέθησαν οὗτοι μοιραίως κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἀπὸ τὰ παρασκήνια τοῦ παγκοσμίου πολέμου

ΤΙ ΩΔΗΓΗΣΕ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΗΡΥΞΙΝ ΤΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Αἱ παρεμβάσεις τοῦ προέδρου Οὐίλσωνος ἀπὸς εἰρήνευσιν.—Ἡ Γερμανικὴ ἀξιοπρέπεια δὲν ἐπέτρεψε συνέχισιν τῶν εἰρηνικῶν προσπαθειῶν.—Τὸ πᾶν ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ κ. Λόϋδ Τζώρτζ.—Ἡ μυστικία τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς.—Ἡ ἀποφασιστικὸς καὶ μοιραία ἀπόφασις

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΜΑΞ ΤΗΣ ΒΑΔΗΣ

Ὁ Γκρέϋ ζητεῖ νὰ μάθῃ τοὺς σκοποὺς τῆς Γερμανίας

Τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ εἰρηνοφίλου ὑπὸ τὸν Γκρέϋ κόμματος θὰ ἠδύνατο, κατὰ τὸν ἐν Γερμανίᾳ διαρκοῦντος τοῦ πολέμου παραμένοντα γερμανοαμερικανὸν Ναίγκερατ, οὐτινος αἱ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης προσπάθειαι ἦσαν ἀναμφισβητήτου εἰλικρινείας, νὰ μὴ γίνῃ ἐξ ὁλοκλήρου ἀποδεκτόν. Οὐχ ἧττον δὲν ἀπεῖχε τόσον τῶν γερμανικῶν ἐκείνων ἀπόψεων, αἵτινες καθίστων πραγματοποιήσιμον τὴν μετὰ τῶν Συμμάχων συνεννόησιν.

Ἐξ ἄλλου τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Γκρέϋ, ἡ «Οὐεστμίνστερ Γκαζέτ», ἐκάλει ἐκ νέου τὸν Κάϊζερ καὶ τὸν ἀρχιναγκελλάριον νὰ καταστήσωσι γνωστοὺς τοὺς πολεμικοὺς σκοποὺς τῆς Γερμανίας, ἀναφερόμενον δὲ εἰς τὴν μεσολάβησιν τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου, ἔγραφε:

«Ὀφείλομεν νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τὸν κύριον Οὐίλσωνα, ὅτι τὸ πρῶτον πρακτικὸν βῆμα πρὸς τὴν εἰρήνην θὰ ἦτο νὰ μᾶς ἐξήμα πρὸς τὴν εἰρήνην θὰ ἦτο νὰ μᾶς ἐξέμα πρὸς τὴν εἰρήνην θὰ ἦτο νὰ μᾶς ἐξέλεγεν ἂν γνωρίζῃ ποῖοι εἶνε οἱ γερμανικοὶ ὅροι, ἢ, ἐὰν δὲν τοὺς γνωρίζῃ, νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς Γερμανοὺς νὰ καταστήσωσι τούτους γνωστούς».

Ἐὰν ἡ Γερμανία δὲν ἀπήντα εἰς τὴν κλῆσιν ἐκείνην, τότε ἦτο ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένον εἰς ἀποτυχίαν τὸ διάβημα τοῦ ἀρχιναγκελλαρίου, ὑποβαλόντος πρόταστιν εἰρήνης. Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις δὲ φειλε νὰ ἐνισχύσῃ τὸν Οὐίλσωνα καὶ τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ φίλους τῆς εἰρήνης, καθιστῶσα γνωστοὺς τοὺς σκοποὺς της καὶ δίδουσα τοιουτοτρόπως εἰς τοὺς παράγοντας τούτους τῆς εἰρήνης ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα, ὅπως καταπείσωσι τοὺς λαούς των περὶ τοῦ ἀσκόπου τῆς συνεχίσεως τοῦ πολέμου.

Ἡ Γερμανία ἔπρεπε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εὐρίσκετο ἐν ἀμύνῃ

Ταῦτα φρονοῦντες οἱ περὶ τὸν Ναίγκερατ καὶ τὸν Ρόρμαχ δὲν εὕρισκον ἀρκούντως ἰσχυρὸν τὸ πρόσχημα τῶν ἀντιτιθεμένων, ὅτι κατόπιν τῆς ὑβριστικῆς ἀπαντήσεως τῶν Συμμάχων εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Χόλβεγκ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Γερμανίας δὲν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὸν νὰ συνεχίσῃ τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης προσπαθείας του. Ἀπ' ἐναντίας, θεωροῦντες ὅτι τὸ πρῶτον διάβημα τοῦ Οὐίλσωνος παρεῖχε μίαν μοναδικὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅπως ἀποδείξῃ τὴν καλὴν της θέλησιν, συνεδούλευσαν τὸν ἀρχιναγκελλάριον ὅπως ἐκφωνήσῃ εἰς τὸ Ράϊχσταγ μακρὸν προγραμματικὸν λόγον διὰ τοῦ ὁποίου ν' ἀποσείῃ τὰς ἐπιρριπτομένας εἰς τὴν Γερμανίαν εὐθύνας καὶ ν' ἀποδεικνύῃ ὅτι διὰ τὴν Γερμανίαν ἡ συνέχισις τοῦ πολέμου ἦτο πρᾶξις καθαρᾶς ἀμύνης. Κυρίως ὅμως ὁ Μπέτμαν Χόλβεγκ ὤφειλε ν' ἀπαντήσῃ σαφῶς εἰς τὴν νόταν τοῦ Οὐίλσωνος.

Αἱ ἐλπίδες περὶ ἀνατροπῆς τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ

Ἡρώτησα τότε ποῖον πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἀνέμενον ἐκ τῆς τοιαύτης τακτικῆς μας. Ἡ ἀπάντησις ἦν ἔλαβον ἦτο: δὲν ἦσαν ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι κατὰ πόσον τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ εἰρηνόφιλον κόμμα θὰ εἶχε τὴν δύναμιν ν' ἀνατρέψῃ τὸν Λόϋδ Τζώστζ, ἡ νὰ ἀναγκάσῃ τοῦτο νὰ παραιτηθῇ. Πάντως ὅμως διὰ τῆς ἐναντίον τῆς συνεχίσεως τοῦ πολέμου πολιτικῆς του θὰ ἐξήσκει σημαντικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς δημοσίας γνώμης.

Ἡ δυσφορία τῆς κοινῆς γνώμης ἐν Ἀμερικῇ

Ἐξ ἄλλου τὸ σπουδαιότερον πάντων ἦτο, ν' ἀποξενωθῇ ἡ Ἀγγλία τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ σημαντικωτέρα νίκη τῶν ἐμπολέμων θὰ ἦτο ἡ διπλωματικὴ τοιαύτη, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐκερδίζετο ὁ Οὐίλσων καὶ ἡ ἀμερικανικὴ κοινὴ γνώμη. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Γερμανία ἔπρεπε νὰ εἶνε καὶ νὰ φαίνεται ἀνεύθυνος διὰ τὴν παράτασιν τοῦ πολέμου. Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνησύχουν πολὺ διὰ τοῦτο καὶ ἐφοβοῦντο τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Οὐίλσωνος, γνωρίζοντες ὅτι ὀπισθεν τοῦ προέδρου τοῦ πασιφικισμοῦ ἐκρύπτετο ὁλόκληρος ὁ ἀμερικανικὸς λαός, ὅστις τὸν εἶχεν ἐκλέξει ἀκριβῶς διὰ νὰ κρατήσῃ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐκτὸς τοῦ πολέμου. Ἡ «Οὐεστμίνστερ Γκαζέτ», τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Γκρέϋ, ἐπληροφόρει τὴν 3 Ἰανουαρίου 1917 τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν ὅτι παρὰ τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀγκνοῦτο ὀσημέραι ἡ δυσφορία λόγῳ τῆς ἀκρίβειας τῆς ζωῆς, ἣν ἀπέδιδεν αὕτη εἰς τὸν πόλεμον.

«Ὑπάρχουν χιλιάδες ἀνθρώπων, ἔγραφεν ἡ «Οὐεστμίνστερ Γκαζέτ», οἱ ὁποῖοι οὐδὲν κέρδος ἔχουσι νὰ καρποφοῦσιν ἐκ τοῦ πολέμου καὶ οὗτινες ἀπ' ἐναντίας μεγάλην συνεπείᾳ τούτου διέρχονται κρίσιν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ζητοῦν τὴν εἰρήνην, ὅπως ἀποφύγωσι τὴν χρεωκοπίαν. Εἶνε ἄσκοπον νὰ ὑποδεικνύωμεν διαρκῶς εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους ὅτι ὑπάρχουσι ἄλλοι ἐν Ἀμερικῇ, οἵτινες πραγματοποιοῦσι μεγάλα κέρδη ἐκ τοῦ πολέμου, διότι ἡ ἀπάντησίς των εἶνε ἐκ τῶν προτέρων γνωστή: Εἴμεθα ἡ πλειονηφία, καὶ δι' ἡμᾶς ὁ πόλεμος μόνον ἀπωλείας συνεπάγεται...

»Ἐν τέλει δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίσωμεν τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος προσλαμβάνει ὁσημέραι μεγαλύτερον διεθνὲς κῦρος, διότι ὀπισθεν αὐτοῦ δὲν ἵσταται μόνον ὁ ἀμερικανικὸς λαός, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι οὐδέτεροι λαοί, οἱ ὁποῖοι ἐλέπουσιν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, κατὰ τὸ κρίσιμον τοῦτο στάδιον τοῦ πολέμου, ἕνα σημαντικώτατον παράγοντα εἰρήνης».

Ἡ δρᾶσις τοῦ Μπέρνστορφ

Κατὰ τοὺς «Τάιμς» τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1917, ὁ κόμης Μπέρνστορφ εἰργάζετο ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὅπως ἐπιρρίψῃ ἀπέναντι τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ τὴν εὐθύνην τῆς παρατάσεως τοῦ πολέμου εἰς τοὺς Συμμάχους. Ὁ σκοπός του ἦτο διττός: ἀφ' ἑνὸς νὰ ἀναγκάσῃ τὴν ἀμερικανικὴν φιλειρηνικότητα νὰ ἐκδηλωθῇ ἐμπράκτως διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐξαγωγῆς ὑλικῶν καὶ χρήματος εἰς τὰς συμμαχικὰς χώρας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ διαθέσῃ ἐμνεγὸς τὴν Βασιλικὴν ἀπόψεις καὶ ἀναβολὴ τῆς κηρύξεως τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου.

Ἀντιθέτως: ἐν ἡ περιπτώσει ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις δὲν ἀνέμενε νὰ κηρύξῃ τὸν ἔντονον ὑποβρύχιον πόλεμον ἐν εὐθυτοτέρα στιγμῇ, ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἐτίθετο παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων, μὲ τὴν ἀνεξάντλητον καὶ ἀνυπολόγιστον πολεμικὴν της δύναμιν. Ἡ Ἀμερικὴ θ' ἀνεπλήρου τὸ κενὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἄφηνεν εἰς τὴν συμμαχικὴν παράταξιν ἡ πιθανὴ ἥττα τῆς Ρωσσίας, ὁ δὲ Λόϋδ Τζώρτζ θὰ κατώρθωνε νὰ ἔχῃ ὀπισθεν αὐτοῦ τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ πολιτικόν του νῶκ-ἄουτ. Κατόπιν τούτου ἡ ἥττα τῆς Γερμανίας ἦτο ἀναπόφευκτος.

Ἦσαν τυφλοὶ οἱ Γερμανοὶ πολιτικοί;

Ἐκ τῶν ὑστέρων θὰ ἐπιστεύετο τις ὅτι μόνον τυφλοὶ ἠδύναντο ν' ἀκολουθήσουν τὴν ἣν ἠκολουθήσαμεν ὁδόν. Μοῦ ἐδόθη τότε ἐπανειλημμένως ἡ εὐκαιρία νὰ συνομιλήσω μετὰ τῶν ἐπισήμων καὶ νὰ διατυπώσω πρὸς αὐτοὺς τὴν γνώμην μου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναβολῆς τῆς κηρύξεως τοῦ ἐντόνου ὑποβρυχίου πολέμου. Ἐν τούτοις δὲν ἤμην εἰς θέσιν νὰ πείσω τὸν πείσω οὐδένα, διότι πρὸ τῶν ἐπιχειρημάτων των δὲν ἠδυνάμην ν' ἀντιτάξω εἰμὴ μόνον τὴν φυσικὴν ἀδεξιότητα ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅστις δὲν ἦτο τελείως πληροφορημένος. "Ολοι μοῦ ἐτόνιζον ὅτι, ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου θὰ εἶναι ἀσφαλής, μόνον ἐὰν ἀρχίσῃ τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1917. Μέχρι τοῦ θέρους ἡ Ἀγγλία θὰ ἔχῃ ἡττηθῇ.

Ἡ τελευταία παρέμβασις τοῦ Οὐίλσων

Τὴν 27ην Ἰανουαρίου παρουσιάσθη μία νέα εὐκαιρία: ὁ κόμης Μπέρνστορφ ἐτηλεγράφησεν, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου Οὐίλσωνος, ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος θὰ προέβαινεν εἰς τρίτον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης διάβημα καὶ ἐπεθύμει νὰ γνωρίζῃ τοὺς σκοποὺς μας. Συγχρόνως ὁ Μπέρνστορφ παρεκάλει ν' ἀναβληθῇ ἡ κήρυξις τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου. Ἐν τούτοις ὀλίγοι μεμυημένοι μόνον ἔλαβον γνῶσιν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου.

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας, ἡ Ρωσσία θὰ ἐτίθετο ἐκτὸς μάχης, ἡ Ἀγγλία θὰ καθίστατο ἀνίκανος διὰ μίαν ἐντατικὴν δρᾶσιν, ἀνίκανος ἀκόμη νὰ συγκρατήσῃ τοὺς συμμάχους της· ἐν τέλει δὲ θὰ ἤρχετο εἰς διάστασιν μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἂν ὄχι ἡ νίκη, τοὐλάχιστον ἡ ἔντιμος εἰρήνη ἦτο βεβαία.— Προϋπόθεσις πρὸς τοῦτο: συνέχισις τῆς διπλωματικῆς ἐπιθέσεως καὶ ἀναβολὴ τῆς κηρύξεως τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις δὲν ἀνέμενε νὰ κηρύξῃ τὸν ἔντονον ὑποβρύχιον πόλεμον ἐν εὐθυτοτέρα στιγμῇ, ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἐτίθετο παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων, μὲ τὴν ἀνεξάντλητον καὶ ἀνυπολόγιστον πολεμικήν της δύναμιν. Ἡ Ἀμερικὴ θ' ἀνεπλήρου τὸ κενὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἄφηνεν εἰς τὴν συμμαχικὴν παράταξιν ἡ πιθανὴ ἥττα τῆς Ρωσσίας, ὁ δὲ Λόϋδ Τζώρτζ θὰ κατώρθωνε νὰ ἔχῃ ὀπισθεν αὐτοῦ τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ πολιτικόν του νῶκ-ἄουτ. Κατόπιν τούτου ἡ ἥττα τῆς Γερμανίας ἦτο ἀναπόφευκτος.

Ὁ Ναίγκερατ ἐπεχείρησε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ Τσίμερμαν, μέσῳ ἑνὸς ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ, στενωτάτου φίλου τοῦ Λούδεντορφ. Ἐπικοινωνήσας τέλος τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ Τσίμερμαν, ἐξώρκισε τοῦτον, ὅχι νὰ παραιτηθῇ τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου, ἀλλὰ νὰ δεχθῇ τὴν ἐπί τινα χρόνον ἀναβολὴν τῆς κηρύξεώς του. Ὁ Τσίμερμαν ὅμως ἐφάνη ἀνένδοτος.

Μία ἐλαχίστη πλέον ἐλπὶς ἀπέμενεν, ὅπως ἀποφευχθῇ ἡ διακοπὴ τῶν μετὰ τῆς Ἀμερικῆς διπλωματικῶν μας σχέσεων: Εἰς ἀπάντησιν τῆς νότας τοῦ Οὐίλσωνος, νὰ ὁρίσωμεν μίαν νέαν προθεσμίαν διὰ τὴν κήρυξιν τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οὗτος ἐπιβάλῃ τὰς περὶ ἀποκλεισμοῦ ἀπόψεις του. Συγχρόνως, περιγράφοντες διὰ ζωηρῶν χρωμάτων τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν ἐξαγωγῶν ὑλικῶν καὶ χρήματος εἰς τὰς συμμαχικὰς χώρας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ διαθέσῃ ἐμνεγὸς τὴν Βασιλικὴν ἀπόψεις καὶ ἀναβολὴ τῆς κηρύξεως τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου.

Ἐν τέλει δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίσωμεν τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος προσλαμβάνει ὁσημέραι μεγαλύτερον διεθνὲς κῦρος, διότι ὀπισθεν αὐτοῦ δὲν ἵσταται μόνον ὁ ἀμερικανικὸς λαός, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι οὐδέτεροι λαοί, οἱ ὁποῖοι ἐλέπουσιν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, κατὰ τὸ κρίσιμον τοῦτο στάδιον τοῦ πολέμου, ἕνα σημαντικώτατον παράγοντα εἰρήνης».

Ἡ δρᾶσις τοῦ Μπέρνστορφ

Κατὰ τοὺς «Τάιμς» τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1917, ὁ κόμης Μπέρνστορφ εἰργάζετο ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὅπως ἐπιρρίψῃ ἀπέναντι τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ τὴν εὐθύνην τῆς παρατάσεως τοῦ πολέμου εἰς τοὺς Συμμάχους. Ὁ σκοπός του ἦτο διττός: ἀφ' ἑνὸς νὰ ἀναγκάσῃ τὴν ἀμερικανικὴν φιλειρηνικότητα νὰ ἐκδηλωθῇ ἐμπράκτως διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐξαγωγῆς ὑλικῶν καὶ χρήματος εἰς τὰς συμμαχικὰς χώρας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ διαθέσῃ ἐμνεγὸς τὴν Βασιλικὴν ἀπόψεις καὶ ἀναβολὴ τῆς κηρύξεως τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου.

Ἀντιθέτως: ἐν ἡ περιπτώσει ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις δὲν ἀνέμενε νὰ κηρύξῃ τὸν ἔντονον ὑποβρύχιον πόλεμον ἐν εὐθυτοτέρα στιγμῇ, ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἐτίθετο παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων, μὲ τὴν ἀνεξάντλητον καὶ ἀνυπολόγιστον πολεμικήν της δύναμιν. Ἡ Ἀμερικὴ θ' ἀνεπλήρου τὸ κενὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἄφηνεν εἰς τὴν συμμαχικὴν παράταξιν ἡ πιθανὴ ἥττα τῆς Ρωσσίας, ὁ δὲ Λόϋδ Τζώρτζ θὰ κατώρθωνε νὰ ἔχῃ ὀπισθεν αὐτοῦ τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ πολιτικόν του νῶκ-ἄουτ. Κατόπιν τούτου ἡ ἥττα τῆς Γερμανίας ἦτο ἀναπόφευκτος.

Ἦσαν τυφλοὶ οἱ Γερμανοὶ πολιτικοί;

Ἐκ τῶν ὑστέρων θὰ ἐπιστεύετο τις ὅτι μόνον τυφλοὶ ἠδύναντο ν' ἀκολουθήσουν τὴν ἣν ἠκολουθήσαμεν ὁδόν. Μοῦ ἐδόθη τότε ἐπανειλημμένως ἡ εὐκαιρία νὰ συνομιλήσω μετὰ τῶν ἐπισήμων καὶ νὰ διατυπώσω πρὸς αὐτοὺς τὴν γνώμην μου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναβολῆς τῆς κηρύξεως τοῦ ἐντόνου ὑποβρυχίου πολέμου. Ἐν τούτοις δὲν ἤμην εἰς θέσιν νὰ πείσω οὐδένα, διότι πρὸ τῶν ἐπιχειρημάτων των δὲν ἠδυνάμην ν' ἀντιτάξω εἰμὴ μόνον τὴν φυσικὴν ἀδεξιότητα ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅστις δὲν ἦτο τελείως πληροφορημένος. "Ολοι μοῦ ἐτόνιζον ὅτι, ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου θὰ εἶναι ἀσφαλής, μόνον ἐὰν ἀρχίσῃ τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1917. Μέχρι τοῦ θέρους ἡ Ἀγγλία θὰ ἔχῃ ἡττηθῇ.

Ἡ τελευταία παρέμβασις τοῦ Οὐίλσων

Τὴν 27ην Ἰανουαρίου παρουσιάσθη μία νέα εὐκαιρία: ὁ κόμης Μπέρνστορφ ἐτηλεγράφησεν, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου Οὐίλσωνος, ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος θὰ προέβαινεν εἰς τρίτον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης διάβημα καὶ ἐπεθύμει νὰ γνωρίζῃ τοὺς σκοποὺς μας. Συγχρόνως ὁ Μπέρνστορφ παρεκάλει ν' ἀναβληθῇ ἡ κήρυξις τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου. Ἐν τούτοις ὀλίγοι μεμυημένοι μόνον ἔλαβον γνῶσιν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀνετέθη ἐσπευσμένως εἰς τὸν μυστικὸν σύμβουλον Σίμονς, διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ σύνταξις τῆς σχετικῆς ἀπαντήσεως.

Παρ' ὅλα ταῦτα καὶ ἐνῷ ἀκόμη ὁ μυστικοσύμβουλος Σίμονς ἐπεξεργάζετο τὸ σχέδιον τῆς γερμανικῆς ἀπαντήσεως, ὁ Τσίμερμαν, εὑρισκόμενος ἐν τῷ Γενικῷ Ἐπιτελείῳ, ἐλάμβανε μετὰ τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων τὴν μοιραίαν ἀπόφασιν περὶ τῆς μὴ ἀναβολῆς τῆς κηρύξεως τοῦ ἐντόνου ὑποβρυχίου πολέμου, ἥτις ἐπραγματοποιήθη τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1917.

ΠΡΙΓΚΗΨ ΜΑΞ ΤΗΣ ΒΑΔΗΣ

ΗΧΩ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

—Κατὰ τὰς σοβιετικὰς ἐφημερίδας τὰ διαιξύγια ὑπερεπληθύνθησαν ἐν Ρωσσίᾳ, λόγῳ τῆς ἁπλότητος τῶν διατυπώσεων, τόσον τοῦ διαζυγίου ὅσον καὶ τοῦ γάμου.

Οἱ γάμοι συνάπτονται συνήθως ὑ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΗΡ. ΛΙΡ. 1
ΕΞΑΜΗΝΟ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛΑΡ 3

Ο ιδιοκτ. Διευθυντής πληρωμής εἶναι ἐξουσιοδοτημένος νὰ ἐκδίδῃ τὰς ἀποδείξεις τῶν εἰσπράξεων τῆς «Ἡρῶϊας» Α. Δ. Ἱστορικοῦ Ἀρχείου καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐφημερίδος.

τὸ τέλος τὸ φυσικὸν ἀποκαλύπτει ἐπὶ μεγάλου πολέμου — ἢ κρίσεις.

Ἀλλὰ ἂν ἔνα κράτος, ἡ Ἑλλὰς, ἀπαγορεύει ἡ μὴ τοῦ πολέμου, ζεῖν καὶ ἀναπτύσσει εἰς τὸ τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὴν Βουλγαρικὴν τοιν, ἔτσι μὲ ἀλλαγὴν τοῦ πολιτικοῦ ἐδάφους, ἡ ἀνάγκη καὶ, ὡς τὸ κόμμα, ἡ ἀνάγκη ἐκεῖ, ἀπὸ τὴν ἀνάγκη καὶ ἀνεύρεσιν συνεργασιῶν ἀναγκαίων ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΑΣ ΔΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΑ
ΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΕΠΙΜΑΧΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΠΕΡΙ ΣΕΡΒΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΝ
ΠΩΣ ΕΞΗΓΟΥΝ ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 5. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ «Βρέμε» εἰς τὸ σημερινόν της φύλλον δημοσιεύει ἐκτενῆ ἀνταπόκρισιν ἐξ Ἀθηνῶν περὶ τῆς μορφῆς ὑφ' ἣν παρουσιάζονται σήμερον αἱ ἑλληνοσερβικαὶ σχέσεις. Ἡ ἀνταπόκρισις αὕτη διήγειρε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα κύκλων λόγῳ τῆς ἐπικαιρότητός της, ἀλλὰ κυρίως διότι φαίνεται γραφεῖσα ὑπὸ προσώπου γνωρίζοντος πολὺ καλὰ τὴν θέσιν τῶν ἑλληνοσερβικῶν ζητημάτων.

Ὁ ἀνταποκριτὴς ἐν ἀρχῇ ἀναφέρει τὰ τῆς ἐνάρξεως τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν σύναψιν ἐμπορικῆς συνθήκης. «Κατὰ τὴν ἔναρξιν, γράφει, τῆς διασκέψεως τῶν ἀντιπροσωπειῶν ἐν Ἀθήναις ἐφάνη ὅτι τὰ ἀποτελέσματα θὰ ἦσαν γοργὰ καὶ εὐνοϊκά· τοῦτο δὲ εἶνε σημαντικὸν, διότι αἱ σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος μακρὰν ἀπέχουν τοῦ νὰ εἶνε οἷαι ἐπιθυμοῦν αὐτὰς ἀμφότερα τὰ μέρη.

»Ἀτυχῶς, συνεχίζει, ὀφείλομεν νῦν νὰ διαπιστώσωμεν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις ἀπομακρύνεται μεγάλως τῆς ὁδοῦ, ἥτις ἄγει εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν δύο χωρῶν, μολονότι ἐκ μέρους ἡμῶν οὐδὲν ἐγένετο τὸ δυνάμενον νὰ παρεμβάλῃ προσκόμματα εἰς τὴν ἐπίτευξίν της».

Περαιτέρω ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς σερβικῆς ἐφημερίδος προβαίνει εἰς ἔκθεσιν τῶν, κατὰ τὴν γνώμην του, ἑλληνικῶν ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἐκκρεμοῦν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας:

«Ἡ ἄποψις τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, γράφει, δύναται νὰ συνοψισθῇ ὡς ἑξῆς: Ἡ Ἑλλὰς εἶναι πρόθυμος νὰ παράσχῃ εὐκολίας εἰς τὸ σερβικὸν ἐμπόριον μέσῳ Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι τὰν εὐκολίαν τούτων νὰ μὴ θίγωνται τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα. Καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἰσχυρίζεται ὅτι αἱ συμβάσεις αἱ συναφθεῖσαι μετὰ τοῦ Παγκάλου δὲν ἐκπληροῦν τὸν ὅρον τοῦτον.

»Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος ἀπαιτεῖ κυρίως τὴν ἀναθεώρησιν τεσσάρων σημείων τῶν συμφωνιῶν: τῆς διαρκείας τῆς πολιτικῆς συνθήκης, τοῦ ζητήματος τῆς ἀκτοπλοΐας, τοῦ ζητήματος τοῦ ξένου διαιτητοῦ, διὰ τὴν γραμμὴν Γευγελῆς—Θεσσαλονίκης καὶ τῆς διεξαγωγῆς ξένου διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου διὰ τῆς σερβικῆς ζώνης.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ὁ "Βλὰν ὑπουργὸς φρονεῖ, ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ παραχωρήσεις τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια προβλέπεται πεντηκονταετής, εὑρίσκονται ἐν ὑπερβολικῇ δυσαναλογίᾳ πρὸς τὴν πολιτικὴν συνθήκην, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια προβλέπεται τριετής.

»Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀξιοῖ νὰ αὐξηθῇ ἡ διάρκεια τῆς πολιτικῆς συνθήκης μέχρι τοὐλάχιστον τῆς δεκαετίας.

Πλὴν τούτου οἱ ἐν Ἑλλάδι ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ὁ διορισμὸς Γάλλου διαιτητοῦ διὰ τὰ ζητήματα ἐφ' ὧν θὰ ἐπήρχετο ἀμφισβήτησις ὡς πρὸς τὴν λειτουργίαν τῆς γραμμῆς, θὰ ἦτο ὑπαράγων μεροληπτικὸς πρὸς ὄφελος τῆς Νοτιοσλαυΐας. Ζητοῦν ἀκόμη τὴν κατάργησιν τοῦ ὅρου περὶ ἐλευθέρας διαμετακομίσεως τῶν εἰδῶν τῶν ξένων κρατῶν διὰ τῆς Σερβικῆς ζώνης, φοβούμενοι τὸν ἀνταγωνισμὸν ὃν θὰ ὑφίστατο ἡ Ἑλληνικὴ ζώνη καὶ φοβούμενοι εἰσέτι, ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ἠδύνατο τοιουτοτρόπως νὰ ἐφοδιάσῃ διὰ πολεμικῶν εἰδῶν τὰ κράτη τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ καὶ τὴν Πολωνίαν ἐν περιπτώσει πολέμου, τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ συμμετεῖχεν, ὀπότε ἡ θέσις της θὰ ἦτο λεπτὴ ἔναντι τῶν ἀντιμαχομένων παρατάξεων.

»Κατὰ τὰ λοιπὰ, προσθέτει ὁ ἀνταποκριτὴς, αἱ συμβάσεις τῶν Ἀθηνῶν θὰ ἦσαν ἀποδεκταὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐντύπωσις μου εἶνε, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ συγκατετίθετο νὰ κυρώσῃ τὰς συμβάσεις ἀρκουμένη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἑνὸς μόνον ὅρου, τῆς παραστάσεως τοῦτέστι τῆς διαρκείας τῆς πολιτικῆς συνθήκης μέχρι δεκα ἐτῶν. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἠδη ὅταν εὑρίσκετο εἰς τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Πάγκαλος, ἐνεφανίσθη ὡς ἀδιάλλακτος ἀντίπαλος πάσης παραχωρήσεως ἔναντι ἡμῶν. Τοῦτο ἀποδείχθη διὰ τῆς ἐπιστολῆς του, δι' ἧς καθίστα τὸν κ. Πάγκαλον ὑπόλογον διὰ πρᾶξιν ἐσχάτης προδοσίας. Ἡ στάσις του ὅμως αὕτη δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἐκ τοῦ ἀγῶνος ὃν διεξῆγε τότε ἡ ἀντιπολίτευσις ἔναντιον τοῦ κ. Παγκάλου· διότι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἦτο πρότερον γνωστὸς ὡς εἰλικρινὴς θιασώτης τῆς συμφωνίας μεθ' ἡμῶν.

»Ἀλλὰ ἡ κατάστασις, ἐπιλέγει, δυσχεραίνεται πρὸ πάντων λόγῳ τῆς βεβαιότητος ὡρισμένων ἑλληνικῶν κύκλων, ὅτι τρέφομεν ἰμπεριαλιστικὰ σχέδια ἔναντι τῆς Θεσσαλονίκης, τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις οἱ Ἕλληνες ἀπέκτησαν χάρις εἰς ἡμᾶς. Ἡ ἐπιθυμία ἡμῶν ἐν τούτοις, ὅπως ἐξασφαλίσωμεν τὰς ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος παραχωρήσεις διὰ μίαν πεντηκονταετίαν ἀρκεῖ νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἀντίθετον. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην εἰμὴ τῶν δικαιωμάτων διαμετακομίσεως καὶ οὐδένες ἄλλου. Ἂν ὁ φόβος αὐτὸς δὲν ὑπῆρχεν ἐν Ἑλλάδι, ἡ συμφωνία θὰ ἐπήρχετο ταχέως».

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ
ΤΑ ΑΝΤ' ΑΥΤΗΣ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΟΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

Πρὸς τοὺς βουλευτὰς διενεμήθη τὴν ἑσπέραν χθὲς μακροσκελὲς ὑπόμνημα τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἀπαντητικὸν εἰς τὰς ἐξαγγελλομένας Κυβερνητικὰς ἀποφάσεις περὶ μειώσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων.

Εἰς τὸ ὑπόμνημα ἀναφέρεται: 1) "Ὅτι ἡ ἀγαλογία τῆς δαπάνης διὰ μισθοὺς ὑπαλλήλων, ἀνέρχεται κατὰ τὸ 1926 εἰς 15.5 ο)ο τοῦ ὅλου προϋπολογισμοῦ, ἔναντι ἰδίας σχεδὸν ἀναλογίας τοῦ 1914. 2) ὅτι ἀπὸ τοῦ 1915 μέχρι τοῦ 1926 προσετέθησαν μὲν 13886 θέσεις, λόγῳ ὅμως ἀναγκῶν ἀπολύτως ἐπιβεβλημένων. 3) ὅτι δὲν ὑπάρχουν περιττοὶ ὑπάλληλοι. 4) ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ἐξυγίανσις τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ποιοτικῇ ὅμως.

Ἐκτὸς τῆς ποιοτικῆς θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἐκφυσιολογικὴ» ἐκκαθάρισις ἂν ἔπαυεν ὁ διορισμὸς νέων ὑπαλλήλων, ἐτοποθετοῦντο εἰς τὰς νεοιδρυθείσας ὑπάλληλοι ἐξ ἀποτάξεως, ἐλαμβάνοντο προστατευτικὰ μέτρα διὰ τοὺς συνταξιούχους, κατηργοῦντο πᾶσαι αἱ ἐπὶ δικτατορίας θέσεις, καὶ ἐνηργεῖτο ἁπλοποίησις τοῦ ὑφισταμένου πολυπλόκου δαπανηροῦ καὶ ἀναχρονιστικοῦ γραφειοκρατικοῦ συστήματος καὶ 5) ὅτι διὰ τὴν ἐπίτευξιν οἰκονομιῶν, ἐκτὸς τῆς περικοπῆς τῶν δαπανῶν τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων, ν' ἀνασυσταθῇ ἡ ἐπιτροπὴ κρατικῶν προμηθειῶν, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας νὰ τεθῶσιν ἐγνωσμένης ἐντιμότητος ἀνώτεροι ὑπάλληλοι ν' ἀναθεωρηθοῦν ἡ ν' ἀκυρωθοῦν αἱ ἐπὶ δικτατορίας συμβάσεις καὶ νὰ γίνῃ ἄμεσος καθιέρωσις τοῦ συστήματος τῆς ἀποκεντρώσεως καὶ αὐτοδιοικήσεως ὡς προβλέπουν τὰ ἄρθρα 102 καὶ 105 τοῦ νεαροῦ συντάγματος.

Εἰς τὸ ὑπόμνημα ἐπισυνάπτονται καὶ οἱ γνωστοὶ πίνακες τῶν ἀποδοχῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, δικαστικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ τέλος δημοσίων ὑπαλλήλων ἵνα γίνῃ σύγκρισις.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ
ΘΑ ΕΚΛΕΓΗ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΟΙ ΟΡΟΙ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Συνδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς Λονδῖνον, πληροφορούμεθα τὰ ἑξῆς:

Ὁ κ. Δροσόπουλος ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον διὰ τὸν Ὀρλὰν Ἐξπρὲς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς διοικήσεως κ. Ἀρλιότη. Ἅμα τῇ ἀφίξει του εἰς Λονδῖνον καὶ ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐπισήμου ἐξουσιοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, ὁ κ. Δροσόπουλος θὰ προέλθῃ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν τραπεζικῶν Οἴκων Χάμπρο καὶ Ἐρλάνγγερ διὰ τὴν σύναψιν τοῦ σχετικοῦ δανείου, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν θ' ἀνέλθῃ εἰς 1 1)2 — 2 ἑκατομμύρια λιρῶν Ἀγγλίας. Οἱ ὅροι τῆς ἐκδόσεως δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστοί, ἀλλὰ συνεπείᾳ τῶν ἐπιδόσεων τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Χρηματιστηρίῳ, ἐλπίζεται, ὅτι τὸ δάνειον θὰ εἶναι τοιακανταετοῦς προθεσμίας καὶ θὰ ἐπιβαρύνεται ἐν συνόλῳ μὲ ἐπιτόκιον 8 ο)ο, συνυπολογιζομένων ὅλων τῶν ἐξόδων.

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ γίνῃ τὴν 18ην Μαΐου ἡ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐγκριθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι μεταβολαὶ εἰς τὸ καταστατικὸν αὐτῆς καὶ αἱ ἀναγκαῖαι τοιαῦται εἰς τὸ ἤδη καταρτισθὲν τοιοῦτον τῆς ὑπὸ ἱδρυσιν Κτηματικῆς Τραπέζης.

Ὡς καὶ χθὲς ἐγράφομεν, τὰ κεφάλαια τῆς νέας Τραπέζης θ' ἀνέλθουν εἰς 80 ἑκατομμύρια δρχ., ἐξ ὧν τὰ 50 θ' ἀπαρτισθῶσιν ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἑκάστου μετόχου αὐτῆς λαμβάνοντος δι' ἑκάστην μετοχήν του 3 μετοχὰς τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῶν 1000 δραχμῶν.

Αἱ ὑπόλοιποι μετοχαὶ τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης ἀνερχόμεναι εἰς 20 χιλιάδας,, θὰ παραμείνουν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Τὴν διοίκησιν τῆς νέας Τραπέζης θὰ ἀναλάβῃ προσωρινῶς ὁ Συνδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς κ. Δροσόπουλος, ὅστις θὰ εἶναι καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης θὰ εἶναι ὁ ἐκ τῶν νῦν διευθυντῶν τῆς Ἐθνικῆς κ. Ἰατροῦ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς νέας Τραπέζης θὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τελικῶς τὸν προσωρινὸν αὐτῆς διοικητὴν κ. Δροσόπουλον νὰ προβῇ εἰς τὴν σύναψιν τοῦ δανείου καὶ ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα θ' ἀρχίσῃ ἀμέσως τὰς ἐργασίας της εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κοραῆ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μέχρι τῆς 15ης Δεκεμβρίου, ὁπότε θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ ἤδη ἀγορασθὲν μέγαρον τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης.

Ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας Τραπέζης θὰ εἶναι ὁ συνήθης τῶν Ἐθνικῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν, μεταβιβαζομένων αὐτῇ ὅλων τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἀσχολεῖται μέχρι τοῦδε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Πλὴν τῶν τοιούτων ἐργασιῶν της, αἵτινες θ' ἀποτελέσουν τὸν κυριώτερον σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς της, ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα θὰ δέχεται καὶ καταθέσεις ὄψεως, ἄς θὰ χρησιμοποιῇ ἐς ἀραχνοπρόβολμους ἐργασίας, ὡς π, χ. δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ τίτλων κλπ.

ΚΥΡΙΑΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν δύο τμημάτων Κυριακῶν σχολείων εἰς τὰ ὁποῖα θὰ μορφώνωνται οἱ ἐργάται καὶ εἰς τὰ ὁποῖα θὰ διδάσκωνται μαθήματα ὑγιεινῆς, φυσικῆς καὶ νομοθεσίας. Καθηγηταὶ τῶν σχολείων ὡρίσθησαν τῆς ὑγιεινῆς οἱ κ.κ. Λαμπαδάριος, Παπαδόπουλος, Παπαχαραλάμπους, Καραντώνης, Ὀρεστειάδης καὶ Ζαφειρόπουλος, τῆς Φυσικῆς οἱ κ.κ. Στρογγύλης, Ἀναγνωστόπουλος, Γεωργαντῆς, Μαυρομμάτης καὶ Κανελλόπουλος καὶ διὰ τὸ μάθημα τῆς νομοθεσίας ὁ κ. Ἀναπλιώτης.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ
ΑΙ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΠΑΝΤΩΣ ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΠΕΡΙΟΡΙΟΡΙΣΘΗ ΚΑΤΩ ΤΩΝ 700.000.000
Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Ἐπεσκέφθη χθὲς καὶ ἀπεχαιρέτησε τὸν κ. Καφαντάρην ὁ πρῶτος τῶν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων τοῦ δημοσιονομικοῦ τμήματος τῆς Κ.Τ.Ε. κ. Φέλκιν, καθόσον ἀναχωρεῖ κληθεὶς εἰς Γενεύην ἵνα μετάσχῃ τῆς ἀρξαμένης ἤδη οἰκονομικῆς Διασκέψεως.

Οἱ λοιποὶ ἀντιπρόσωποι θὰ παραμείνουν μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Ἀβενόλ, ὅστις καὶ θὰ καθορίσῃ τὸν περαιτέρω χρόνον τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς διὰ τὴν ἔρευναν τῶν οἰκονομικῶν μας.

ΤΑ ΕΛΛΕΙΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι κατὰ τὰς διεξαχθείσας συνομιλίας μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κ. Τ. Ε. ἡ Κυβέρνησις ἀνέλαβε ὅπως τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1927—28 μὴ ὑπερβῇ τὰ 600.000.000 καὶ ὅτι θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως τὸ προβλεπόμενον ἐκ 300.000.000 ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ 1928—1929 ἐξουδετερωθῇ τελείως.

Ἐν τούτοις ἐκ τῶν πραγμάτων προκύπτει ὅτι παρὰ τὴν αὔξησιν τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῆς ζακχάρεως καὶ τοῦ σίτου, παρὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ φόρου τῆς δεκάτης διὰ τοῦ στρεμματικοῦ φόρου ὡς καὶ τὴν μελετωμένην μείωσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν κρατικῶν λειτουργῶν, τὸ ἔλλειμμα τῆς χρήσεως 1927—28 θ' ἀνέλθῃ εἰς 700 ἑκατομμύρια δραχμάς.

Ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν 1928—1929 οἱ ἐνεργοῦντες τὴν ἐξέτασιν τῆς οἰκονομικῆς μας καταστάσεως ἀντιπρόσωποι τῆς Κ.Τ.Ε. παρετήρησαν ὅτι ἡ Κυβερνησις θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ τὴν θετικὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἰσοσκελίσεως αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν πλεῖστοι ὅσοι ἀνέκμετάλλευτοι πόροι. Μεταξὺ δὲ τῶν συγκεκριμένων των ὑποδείξεων ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου εἶνε καὶ ἡ αὔξησις τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τινα τῶν εἰσαχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδῶν. Ὑποδείχθη δὲ ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἀπαιτουμένου δανείου διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τῶν προϋπολογισμῶν θὰ ἠδύνατο νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ποσὸν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ 1927—28. Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1929—30 ὑπάρχει ἀμφοτέρωθεν ἡ ἀντίληψις ὅτι οὗτος πρόκειται νὰ ἰσοσκελισθῇ διὰ τῶν ἰδίων μας πόρων.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς ὅσα καὶ χθὲς ἐγράφομεν περὶ τοῦ ὑπὸ μελέτην σχεδίου τῆς σταθεροποιήσεως, αἱ μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσασαι σκέψεις συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς:

Ἐν πρώτοις ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος πρέπει ν' ἀποτελέσῃ ἐνιαῖον σύνολον.

Τὸ ἤδη κυκλοφορουν τοιοῦτον ἔχει καλύμματα ἅτινα ἀντιπροσωπεύουν τὰ 30—35 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας του. Θὰ προταθῇ ὅπως διὰ δανείου 2 ἑκατομ. λιρῶν αὐξηθῇ τὸ ὑφιστάμενον ποσοστὸν τοῦ καλυμμάτος εἰς 50 ο)ο. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἐξυπηρετήσεως ἐπιβάρυνσις τοῦ τοιούτου δανείου θὰ εἶνε μηδαμινή, ἐφ' ὅσον τοῦτο καταλλήλως τοποθετούμενον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θ' ἀποφέρῃ ποσὸν κατά τι μικρότερον ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ χρεωλυσίου.

Ἡ ἀπόσβεσις τῶν ὑπολειπομένων ἀκκλύπτων 3 δυσεκατ. δραχ. θὰ γίνεται δι' ἐτησίων δόσεων ὡς ἀκριβῶς συνέβαινε καὶ διὰ τὸ προπολεμικῶς ὑπάρχον χαρτονόμισμα.

Ἡ σταθεροποίησις τοῦ νομίσματος, ὡς καὶ χθὲς ἐγράφομεν, θὰ γίνῃ εἰς τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ἐπίπεδα, ἄνευ τῆς παρεμβολῆς τεχνητῶν μέσων, ἐξουσιοδοτουμένης τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ν' ἀγοράζῃ καὶ νὰ πωλῇ ἐλευθέρως οἱανδήποτε ποσότητα συναλλάγματος εἰς ὡρισμένην τιμήν.

Ἐπειδὴ εἶναι πιθανὸν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς σταθεροποιήσεως τὸ κάλυμμα τῶν 50 ο)ο, περὶ τοῦ ὁποίου ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω, νὰ μὴ ἐπαρκέσῃ, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν της πιστώσεις τὰς ὁποίας θὰ τῇ παραχωρήσῃ consortium Ἀγγλικῶν Τραπεζῶν μὲ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ ἐκφλῆς, τῶν ὁποίων ὅμως πιστώσεων μόνον ἐν ἀνάγκῃ θὰ κάμνῃ χρῆσιν. Τὸ ποσὸν τῶν τοιούτων πιστώσεων ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀνέλθῃ εἰς 3 ἑκατομ. λιρῶν.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς σταθεροποιήσεως ὑπάρχουν οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῇ ἄλλως παρὰ διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως πάσης ἰδέας ἔστω καὶ μελλοντικῆς ἀνατιμήσεως τοῦ νομίσματος, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ ἔργον τῆς σταθεροποιήσεως θὰ συνάντα μεγάλας δυσχερείας.

Ἄλλοι τοὐναντίον ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ σταθεροποίησις εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθῇ πλήρως χωρὶς νὰ ἀπεμπολήσωμεν πᾶσαν ἐλπίδα μελλοντικῆς καλυτερεύσεως τῆς ὀραχμῆς, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις καὶ ἐγγυήσεις καὶ ὅτι ἡ βελτίωσις αὕτη θὰ καθίστα εὐχερεστέραν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀνειλημμένων ἀπέναντι τῶν ξένων εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεών μας, ἐπὶ πλέον δὲ θὰ ἀπετέλει ἰσχυρὸν κίνητρον διὰ τὰ ἐπιθυμοῦντα νὰ παλιννοστήσωσιν Ἑλληνικὰ κεφάλαια.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς ὅσα καὶ χθὲς ἐγράφομεν περὶ τοῦ ὑπὸ μελέτην σχεδίου τῆς σταθεροποιήσεως, αἱ μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσασαι σκέψεις συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς:

Ἐν πρώτοις ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος πρέπει ν' ἀποτελέσῃ ἐνιαῖον σύνολον.

Τὸ ἤδη κυκλοφορουν τοιοῦτον ἔχει καλύμματα ἅτινα ἀντιπροσωπεύουν τὰ 30—35 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας του. Θὰ προταθῇ ὅπως διὰ δανείου 2 ἑκατομ. λιρῶν αὐξηθῇ τὸ ὑφιστάμενον ποσοστὸν τοῦ καλυμματός εἰς 50 ο)ο. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἐξυπηρετήσεως ἐπιβάρυνσις τοῦ τοιούτου δανείου θὰ εἶνε μηδαμινή, ἐφ' ὅσον τοῦτο καταλλήλως τοποθετούμενον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θ' ἀποφέρῃ ποσὸν κατά τι μικρότερον ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ χρεωλυσίου.

Ἡ ἀπόσβεσις τῶν ὑπολειπομένων ἀκκλύπτων 3 δυσεκατ. δραχ. θὰ γίνεται δι' ἐτησίων δόσεων ὡς ἀκριβῶς συνέβαινε καὶ διὰ τὸ προπολεμικῶς ὑπάρχον χαρτονόμισμα.

Ἡ σταθεροποίησις τοῦ νομίσματος, ὡς καὶ χθὲς ἐγράφομεν, θὰ γίνῃ εἰς τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ἐπίπεδα, ἄνευ τῆς παρεμβολῆς τεχνητῶν μέσων, ἐξουσιοδοτουμένης τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ν' ἀγοράζῃ καὶ νὰ πωλῇ ἐλευθέρως οἱανδήποτε ποσότητα συναλλάγματος εἰς ὡρισμένην τιμήν.

Ἐπειδὴ εἶναι πιθανὸν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς σταθεροποιήσεως τὸ κάλυμμα τῶν 50 ο)ο, περὶ τοῦ ὁποίου ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω, νὰ μὴ ἐπαρκέσῃ, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν της πιστώσεις τὰς ὁποίας θὰ τῇ παραχωρήσῃ consortium Ἀγγλικῶν Τραπεζῶν μὲ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ ἐκφλῆς, τῶν ὁποίων ὅμως πιστώσεων μόνον ἐν ἀνάγκῃ θὰ κάμνῃ χρῆσιν. Τὸ ποσὸν τῶν τοιούτων πιστώσεων ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀνέλθῃ εἰς 3 ἑκατομ. λιρῶν.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς σταθεροποιήσεως ὑπάρχουν οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῇ ἄλλως παρὰ διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως πάσης ἰδέας ἔστω καὶ μελλοντικῆς ἀνατιμήσεως τοῦ νομίσματος, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ ἔργον τῆς σταθεροποιήσεως θὰ συνάντα μεγάλας δυσχερείας.

Ἄλλοι τοὐναντίον ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ σταθεροποίησις εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθῇ πλήρως χωρὶς νὰ ἀπεμπολήσωμεν πᾶσαν ἐλπίδα μελλοντικῆς καλυτερεύσεως τῆς ὀραχμῆς, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις καὶ ἐγγυήσεις καὶ ὅτι ἡ βελτίωσις αὕτη θὰ καθίστα εὐχερεστέραν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀνειλημμένων ἀπέναντι τῶν ξένων εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεών μας, ἐπὶ πλέον δὲ θὰ ἀπετέλει ἰσχυρὸν κίνητρον διὰ τὰ ἐπιθυμοῦντα νὰ παλιννοστήσωσιν Ἑλληνικὰ κεφάλαια.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ
Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΕΔΕΧΘΗ ΜΙΚΡΑΝ ΑΝΑΒΟΛΗΝ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚ